Η ΑΓΑΠΗ ΠΟΥ ΑΠΟΜΕΝΕΙ – ASTIN SEM EFTIR ER

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Χλίνουρ Πάλμασον
Ηθοποιοί Σάγκα Γκάρδασντότιρ, Σβέριρ Γκούντνασον, Ίντα Μεκίν Χλινσντότιρ, Γκρίμουρ Χλίνσον, Θόργκιλς Χλίνσον, Άντερς Μόσλινγκ
Φωτογραφία: Χλίνουρ
Μοντάζ: Γιούλιους Κρεμπς Ντάμσμπο
Μουσική: Χάρι Χαντ
Χώρα: Ισλανδία, Δανία, Σουηδία (Έγχρωμη)
Διάρκεια: 109΄

Προβολή Δευτέρας: Ώρα 7.00 μ.μ.
Προβολή Τρίτης: Ώρα 9.30 μ.μ

Διακρίσεις: Επίσημη συμμετοχή του Φεστιβάλ Καννών 2025
Ισλανδική πρόταση για Όσκαρ Καλύτερης Ξενόγλωσσης Ταινίας 2025
Βραβείο Palm Dog στο Φεστιβάλ Καννών 2025
Ghent International Film Festival 2025, Βραβείο-Ειδική Μνεία στο Διεθνές Διαγωνιστικό

Ο τρομερός Ισλανδός δημιουργός Χλίνουρ Πάλμασον ("Η Χώρα του Θεού"), επιστρέφει με ένα πολλά υποσχόμενο οικογενειακό δράμα. Στην ταινία, κατά τη διάρκεια ενός έτους, απεικονίζεται ο τρόπος με τον οποίο αντιδρά μια οικογένεια καθώς οι δύο γονείς χωρίζουν. Μέσα από ενδόμυχες σεκάνες και παράξενα συμβάντα, ο Πάλμασον εμβαθύνει στις περιπλοκότητες των οικογενειών, της αγάπης και της πολυτιμότητας των κοινών αναμνήσεων.

Τι σημαίνει "σε διάσταση"; Πρόλογος ενός οριστικού τέλους; Ή μια προσωρινή παύση; Ένα ζευγάρι, ένας χωρισμός, δύο διαφορετικές οπτικές.

Η Αγάπη που Απομένει, καλεί τον θεατή στο σπίτι της οικογένειας και, πού και πού, του τραβάει το χαλί κάτω από τα πόδια. Με τρυφερότητα και χιούμορ, πάντα. Η ταινία έχει επιλεγεί ως η επίσημη υποψηφιότητα της Ισλανδίας για τα 98α Βραβεία Όσκαρ.

Ο Χλίνουρ Πάλμασον, ένας από τους πιο ξεχωριστούς σύγχρονους σκηνοθέτες της Ισλανδίας, μετά το κορυφαίο "Godland", στρέφει το ποιητικό του βλέμμα στους εύθραυστους οικογενειακούς δεσμούς, καταγράφοντας με τρυφερότητα ένα μεταβατικό έτος στη ζωή ενός ζευγαριού. Η Anna και ο Magnus διασχίζουν το δύσκολο μονοπάτι του χωρισμού, συνεχίζοντας παράλληλα να μεγαλώνουν τα παιδιά τους μαζί.
Μέσα από τρυφερές, καθημερινές στιγμές και απρόσμενα γεγονότα, η ταινία, εξοπλισμένη με μαύρο χιούμορ, εξερευνά την πολυπλοκότητα της οικογένειας και της αγάπης, φλερτάροντας με τη φαντασία.
Ο Πάλμασον ανακαλεί τις γλυκόπικρες στιγμές του ξεθωριασμένου έρωτα, των επίμονων αναμνήσεων και της ανθεκτικότητας εν μέσω της αλλαγής. Εστιάζοντας την προσοχή του τόσο στο τοπίο, όσο και στις προσωπικές στιγμές, δημιουργεί ένα άλμπουμ από σκηνές γάμου, ταυτόχρονα οδυνηρές, μαύρα αστείες και μπερδεμένες. Σοφή και χιουμοριστική, ποιητική και αλλόκοτη, **Η Αγάπη που Απομένει** σκιαγραφεί με κατανόηση την ιδιαιτερότητα κάθε οικογένειας και τη σύγχυση με την οποία τα παιδιά βλέπουν τους γονείς τους να απομυθοποιούνται μέρα με τη μέρα.
Ο Χλίνουρ Πάλμασον σημειώνει για την ταινία του:
«Υπάρχει αυτή η οικογένεια και γύρω της τόση ομορφιά, και χρειάζεται πραγματικά να τη φροντίσεις. Είναι τόσο

εύκολο να θεωρείς τα πράγματα δεδομένα.
Δεν ήθελα να παρουσιάσω κάποια «τέλεια οικογένεια», γιατί τίποτα δεν είναι τέλειο σ' αυτόν τον κόσμο.
Οι άνθρωποι μεγαλώνουν, και μερικές φορές απομακρύνονται. Δεν είμαστε πάντα σε ισορροπία. Αντί να ξεκαθαρίσω γιατί χωρίζουν ή ποιος είναι ο «κακός», ήθελα να το αφήσω ανοιχτό και αληθινό.
Νομίζω πως απλώς ήθελα να δημιουργήσω κάτι για αυτό που έχουμε, για ό,τι μας περιβάλλει ή για το από πού ερχόμαστε. Συνήθως δεν το προσέχουμε, μέχρι να μας το πάρουν ή να το χάσουμε με κάποιον τρόπο.»

Ο Ισλανδός σκηνοθέτης της «Χώρας του Θεού» επιστρέφει με την πιο προσωπική ταινία του (πρωταγωνιστούν τα πραγματικά παιδιά κι ο σκύλος του) για να συνθέσει ένα τρυφερό κολάζ κλεμμένων στιγμών που ενώνουν μία οικογένεια - ακόμα κι όταν αυτή διαλύεται.

Η 40χρονη visual artist Αννα περνάει μία σειρά από (απο)χωρισμούς. Γκρεμίζεται το στούντιό της στο λιμάνι του Ρέικιαβικ, ο χώρος που ήταν για χρόνια το καλλιτεχνικό και προσωπικό της καταφύγιο. Σταδιακά γκρεμίζονται και τα όνειρά της ότι θα καταφέρει την προσωπική της έκθεση σε μια σκανδιναβική γκαλερί, θα κατακτήσει την φήμη και την αναγνώριση πέρα από τα στενά ισλανδικά σύνορα. Πάνω από όλα όμως βιώνει τη διάλυση του γάμου της με τον Μάγκνους, τον ψαρά σύζυγό της με τον οποίο δεν τους λείπει η χημεία, αλλά δυστυχώς δεν ταιριάζουν πια. Εκείνος επιμένει να τα ξαναβρούν, είναι ακόμα ερωτευμένος μαζί της, θέλει να βλέπει συχνά τα δυο τους αγόρια, επισκέπτεται ακόμα και απρόσκλητος το σπίτι - για ένα φαγητό, για μία μικροεπιδιόρθωση, για να τη βοηθήσει στα βαριά κουβαλήματα των έργων τέχνης της. Η μοναξιά στο αλιευτικό πλοίο τον σκοτώνει. Η Αννα βρίσκεται να παλεύει ανάμεσα στα όνειρα που θέλει πια να κυνηγήσει βάζοντας προτεραιότητα τον εαυτό της και όλα τα βάρη της ζωής που πρέπει πια να σηκώσει μόνη της. Και την κρίση μέσης ηλικίας: έφτασε στα μισά, πάλεψε, τι απέμεινε;
Ο Χλίνουρ Πάλμασον («Η Χώρα του Θεού»).επιστρέφει με την τέταρτη ταινία του, με κάτι σύγχρονο και πολύ πιο προσωπικό. Συλλέχοντας εικόνες από τη ζωή, το σπίτι, τον τόπο του ο Πάλμασον συνθέτει ένα κινηματογραφικό χρονογράφημα/ημερολόγιο, μία αφήγηση-κολάζ από κλεμμένες στιγμές που ενώνουν μία οικογένεια, ακόμα κι όταν αυτή διαλύεται.
Οι σκανταλιές των παιδιών (πρωταγωνιστούν τα πραγματικά παιδιά του), το ομαδικό μαγείρεμα ενός γλυκού, τα Κυριακάτικα τραπέζια, τα παιχνίδια με το σκύλο (το πανέξυπνο τσοπανόσκυλο του σκηνοθέτη, η «Πάντα» κέρδισε και το Palm Dog των Καννών επάξια!), εκδρομές στους λόφους, βουτιές στα νερά (κι εδώ το υποβλητικό ισλανδικό τοπίο, οι καταρράκτες, οι γκρεμοί, τα χιόνια είναι ένας ακόμα ισχυρός χαρακτήρας στην ταινία), οι εποχές που αλλάζουν - όλα λειτουργούν σαν κόκκοι άμμου στην κλεψύδρα της καθημερινότητας και της ζωής.
Εναλλάσσοντας αυτές τις φωτεινές, άμεσες, ανθρώπινες σεκάνς παρατήρησης (που μοιάζουν να ακολουθούν το τρυφερό σινεμά του Μάικ Λι) με μία αλά Τέρενς Μάλικ ποιητική καταγραφή της φύσης, κοιτώντας ειλικρινά και πικρά την πραγματικότητα ενός χωρισμού, αλλά εισάγοντας και ψήγματα χιούμορ και absurd αμηχανίας, και, τέλος, αιφνιδιάζοντάς μας με φαντασιακά, σουρεαλιστικά ιντερλούδια (ένα σκιάχτρο θα ζωντανέψει, ένας γιγάντιος κόκορας θα ζητήσει εκδίκηση) ο Πάλμασον τολμά να πειραματιστεί ελεύθερα με τα είδη και να μάς προσφέρει κάτι ξεχωριστό κι αξιοπρόσεκτο. Μπορεί όχι απόλυτα επιτυχημένο (σε στιγμές ο ρυθμός ξεχειλώνει, το παιχνίδι μαγικού ρεαλισμού/ρεαλισμού είναι άνισο), αλλά σίγουρα μοναδικό.

ΠΟΛΥ ΛΥΚΟΥΎΡΓΟΥ

Χαριτωμένες βινιέτες, ονειρικά ιντερμέδια, λυρική ατμόσφαιρα και τρυφερό χιούμορ. Μια λοξή προσέγγιση στο οικογενειακό δράμα, που μοιάζει να παραμένει στη διασκεδαστική επιφάνεια.

Δυο αδέλφια, μεταλλωρύχοι, έρχονται σε βίαιη αντιπαράθεση με μια άλλη οικογένεια στο **"Winter Brothers"** (2017). Ένας αστυνομικός ανακαλύπτει πως η νεκρή γυναίκα του τον απατούσε στο **"Μια Λευκή, Λευκή Μέρα"** (2019) και ένας ιερέας ταξιδεύει στα τέλη του 19ου αιώνα μέχρι μια απομακρυσμένη, απρόσιτη περιοχή με στόχο να χτίσει μια εκκλησία στη **"Χώρα του Θεού".**

Ο Χλίνουρ Πάλμασον μπορεί να αλλάζει κινηματογραφικά είδη και στιλ, διατηρεί όμως σταθερό τον καθοριστικό ρόλο τον οποίο διαδραματίζει το σκανδιναβικό τοπίο στις ταινίες του. Ακόμα και στην τελευταία, η οποία εξιστορεί ένα χρόνο από τη ζωή του Μάγκι, της Άνα και της πενταμελούς οικογένειάς τους, καθώς οι δυο γονείς προσπαθούν να διαχειριστούν το χωρισμό τους. Αυτή εικαστικός και εκείνος διαρκώς απών μιας και δουλεύει σε αλιευτικό πλοίο, βλέπουν την απόσταση μεταξύ τους να μεγαλώνει, με την Άνα όλο και πιο αποφασισμένη να δώσει τέλος στη σχέση τους. Η μεγάλη τους κόρη τούς παρακολουθεί αποδοκιμαστικά, ενώ τα δυο μικρά αγόρια περνούν την ώρα τους ρίχνοντας βέλη σε έναν ανθρωποειδή στόχο που έχουν στηρίξει σε ένα στύλο.

Οι εποχές αλλάζουν μα η φύση μοιάζει ειδυλλιακά απόμακρη από τις ταπεινές, άλλοτε γελοίες, άλλοτε επικίνδυνες κι άλλοτε συγκινητικές προσπάθειες των ανθρώπων να βρουν νόημα ζωής μέσα από κωμικοτραγικές συνήθειες και τελετουργίες. **Ο Πάλμασον τις τυλίγει σε μια λυρική ατμόσφαιρα, τις ζεσταίνει με τρυφερό χιούμορ και τις αποτυπώνει μέσα από χαριτωμένες βινιέτες και ονειρικά ιντερμέδια**. Με μια λοξή προσέγγιση στο κινηματογραφικό οικογενειακό δράμα (το οποίο θυμίζει Γουές Άντερσον) επιχειρεί να περιγράψει την αντιφατική –γενναιόδωρη μα και αυτοκαταστροφική– φύση μας, μόνο που εδώ παραμένει στη διασκεδαστική επιφάνεια περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

HLYNUR PÁLMASON

Σκηνοθέτης, σεναριογράφος και παραγωγός, γεννήθηκε το 1984 στο Hornafjörður, Ισλανδία. Για τις ταινίες του έχει κερδίσει 44 Βραβεία και 64 υποψηφιότητες. Φιλμογραφία: Ιωάννα της Λωραίνης (2025), Η αγάπη που απομένει (2025), Η χώρα του Θεού (2022), Hreiður (Short 2022), Μια λευκή, λευκή μέρα (2019), Vinterbrødre (2017), Sjö bátar (Short 2014), En maler (Short 2013), En dag eller to (Short 2012), Jóel (Short 2010), Post-It (Short 2008).